בס"ד

יום ג', י"א באייר תשנ"ט (26 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום 26 יום, שהם 3 שבועות ו- 5 ימים לעומר.

בשנת תש"י (1950), כמעט שנתיים לאחר שהסכים המנדט, הודיע שר הפנים הבריטי שבריטניה מכירה במדינת ישראל. אחרי אר"ה, בר"מ ובארה"ב, בריטניה היתה המעצמה השלישית להכיר בישראל! בהודעתו הכריז שר הפנים הבריטי גם על הכרה בממלכה הירדנית החדשה - כעומד על סיפוחה של ירדן של שתי יהודה ושומרון ועם החלק המזרחי של ירושלים כולל הר הבית. הכרה רשמית כזו נגנה לירדן - למשך פחות משנה אחת, עד שחדר שתי ישראל אליה ב-67 - רק על-ידי בריטניה ואיה"ס בלבד. בריטניה עוד הכירה בהודעתה בעכויות של ישראל על הר ירושלים בכלל תוך שהיא, לעומק בצורך השמירה על המקומות הקדושים לכל הדתות. מאידך, היא גם עוד הכירה בזכויות שביתת-הנשק בגבולות הקבוע של המדינה החדשה.

כותב הרמב"ן מפרואנס (סרגו-1050) על מקומם של עם ישראל:
... הגלות בעצמה היא רעה והוכחה ברורה על הגאולה. ומה, כי אין ספק כי הגלות היא שינוי ויצוה מן הסדר, שהם יתברך סדר כל אומה במקומה הראוי לה, וסדר את ישראל במקום הראוי להם שהוא ארץ ישראל. והגלות ממקומם הוא שינוי ויצוה למרי. וכל הדברים כושר הם יוצאים ממקומם הטבעי והם מחוץ למקומם, אין להם עמידה במקום הבלתי-טבעי להם - רק הם חוזרים למקומם הטבעי. וכן ישראל בעצמם - מקומם הראוי להם הוא סדר המציאות, שיושבו בארץ ישראל ברשות עצמם ולא ברשות אחרים.
וכמו-כן הגיכור אינו דבר טבעי. וכמו שחומר לא רוצה ובוער אל מקומו, כך חוזרים הגלקים המפוזרים והנפרדים להיותם כולל אחד!
[יש לשבור שורות אלה, המופיעות בספרו של הרמב"ן: "נצח ישראל" נכתבו כ-800 שנה לפני קום המדינה ...!]

יום נעים !